

Ірина Юрїївна ГОНЧАРОВА,

студентка групи Б-31 Вовчанського фахового коледжу Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка

Науковий керівник – БОНДАРЄВА Тетяна Павлівна,

доктор філософії, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, методист Вовчанського фахового коледжу Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка

РИНОК ЗЕМЛІ В УКРАЇНІ ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Агропромисловий комплекс, як складник економіки України, є одним з найбільш прибуткових, про що свідчать постійно зростаючі показники виробництва сільськогосподарської продукції. Проте в умовах стрімкого розвитку міжнародної торгівлі, а також щоденного зростання потреб і запитів суспільства виникає потреба у перегляді концепції земельної реформи та Земельного кодексу України [1]. Відтак, одним з ключових питань у розвитку АПК України постає питання ринку землі.

Відомо, що земельна реформа в Україні за часом є однією з найбільш пролонгованої у світі, що детерміновано історичними та економічними чинниками. Мораторій на продаж землі сільськогосподарського призначення донині виступав як засіб збереження та захисту цього ресурсу та був обумовлений, перш за все, відсутністю інфраструктури, яка б ефективно реалізовувала купівлю/продаж земельних ділянок. Натомість, абсолютна більшість транзакцій сільськогосподарських земель – це оренда чи емфітевзис [2].

Дискусія навколо цього питання, яка триває останні декілька років, розділила українське суспільство на два табори: прихильники і противники мораторію [3]. Проте варто зазначити, що абсолютна більшість європейських країн нині ефективно запроваджує ринок землі, що суттєво впливає на ріст ВВП відповідної країни.

Таким чином, досвід інших країн є прикладом того, що ринок землі – це можливість:

- для малого і середнього фермерського господарства значно збільшити вартість оренди в розрахунку на 1 га;
- для великих землевласників довгостроково планувати ведення бізнесу;
- створити нові робочі місця;
- позбутися «тіньового ринку» землі;
- залучити нові інвестиції для розвитку АПК України.

Отже, ринок землі – це реальний чинник розвитку сільського господарства України, яке потребує нових інвестицій та суттєвої модернізації.

Список посилань

1. Земельний кодекс України [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14>
2. Моніторинг земельних відносин в Україні: 2016-2017 [Статистичний щорічник]. Режим доступу: <http://land.gov.ua/wp-content/uploads/2018/10/monitoring.pdf>
3. Різаненко П. «Тимчасовий» мораторій довжиною у вічність [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://blogs.pravda.com.ua/authors/rizanenko/5c4227cf1aeb9/>

Юлія Олександрівна ТКАЧЕНКО,

Студентка групи ОО 3-1 Харківського національного аграрного університету ім. В.В. Докучаєва

Науковий керівник - МЕЩЕРЯКОВ Володимир Євгенійович,

кандидат економічних наук, доцент кафедри прикладної економіки і міжнародних економічних відносин Харківського національного аграрного університету ім. В.В. Докучаєва

ШЛЯХИ РОЗВ'ЯЗАННЯ ПРОБЛЕМИ БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ

На сучасному етапі розвитку України проблема безробіття є ключовим фактором, який дестабілізує ринок праці. Соціально-економічне становище держави прямо пропорційно залежить від ринкового механізму, який, у свою чергу, потребує регулювання. Запорукою ефективного функціонування та розвитку економіки є працездатне населення.

За даними Державної служби статистики України, за останні 17 років рівень непрацевлаштованих громадян становив: найбільше – 12,4% у 2000 році й найменше – 6,9% у 2007 та 2008 роках. За 2017 рік він становив 9,5%, або 1698 тис. осіб. Протягом 2019 року рівень безробіття в Україні поступово знижувався, зокрема у першому кварталі цей показник становив 9,6%, або 1,65 млн осіб, а в третьому кварталі рівень безробіття становив 8,4 %, або 1,46 млн осіб [1].

Постановою Кабінету Міністрів України від 11 липня 2018 року № 546 схвалено Прогноз економічного і соціального розвитку України на 2019–2021 роки, в якому визначено основні передбачувані макропоказники економічного і соціального розвитку України. Відповідно до вказаного Прогнозу протягом 2019–2021 років рівень безробіття серед населення віком 15–70 років зменшиться з 8,9% у 2019 році до 8,3% у 2021 році.

З огляду на новітні наукові розробки та світову практику формування ефективної політики регулювання зайнятості та безробіття в Україні, запорукою розв'язання проблеми є розробка і реалізація широкого комплексу відповідних заходів, насамперед, у соціально-трудої сфері. Слід посилити увагу щодо оновлення та підвищення технічного рівня робочих місць, зокрема,